

Sygn. akt II K 140/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **S.S.R Bartosz Szeremeta**

Protokolant : **Magdalena Mikołajczyk**

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014 roku

sprawy **G. K.**

syna J. i L. z d. N.

urodzonego (...)r. w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 stycznia 2014 r. w W. woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości odpowiadającej stężeniu I badanie 1,32 mg/l, II badanie 1,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki R. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym , będąc uprzednio skazanym prawomocnymi wyrokami przez Sąd Rejonowy w (...) sygn. akt (...)oraz (...)za kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości ;

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk

I. G. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§1i 4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat ;

III. na podstawie art. 49§2 kk orzeka świadczenie pieniężne w wysokości 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 90 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 300 złotych;

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 stycznia 2014 r. w W. około godziny 17.20 funkcjonariusze miejscowej policji zatrzymali samochód ciężarowy marki R. (...) o nr rej. (...) dopuszczalnej masie całkowitej 6,5 tony, którym kierował oskarżony G. K.. Interwencję funkcjonariusze podjęli na ulicy (...) po tym jak na skrzyżowaniu kierowcy zgasł prowadzony przez niego samochód. Po przebadaniu oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. I. okazało się, że znajdował się on w stanie nietrzeźwości z wynikiem pierwszego badania 1,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugiego 1,31 mg/l. Jak się okazało oskarżony kierował samochodem będąc uprzednio dwukrotnie karany za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, a nadto posługiwał się dokumentem prawa jazdy, który został zgłoszony wcześniej jako zaginiony.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego G. K. – k. 12-13, 58-59;
- notatki urzędowe – k. 1;
- protokół badania stanu trzeźwości – k. 3;
- protokół zatrzymania osoby – k. 4.

G. K. był uprzednio skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w (...): z 16 lutego 2010 r., sygn. akt (...), za czyn z art. 178a § 1 kk, na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata oraz orzeczeniem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku; z 19 marca 2013 r., sygn. akt (...), za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata oraz orzeczeniem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 2 lat.

Dowód:

- dane o karalności – k. 20-21;
- wyroki w sprawach oskarżonego – k. 32-36.

G. K. przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami.

Wyjaśnienia oskarżonego G. K. – k. 12-13, 58-59.

Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego nie może budzić żadnych wątpliwości. Oskarżony od początku postępowania konsekwentnie przyznawał się do winy i okoliczności popełnienia przestępstwa w świetle jego wyjaśnień oraz reszty materiału dowodowego nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd dał wiarę oskarżonemu, który opisał swoje zachowanie i w najmniejszym stopniu nie kwestionował swojej winy. Na podstawie niekwestionowanych dowodów z protokołu z badania stanu trzeźwości Sąd ustalił stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, stwierdzone u oskarżonego po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji. Informacje o karalności G. K. oraz odpisy wyroków uprzednio wobec niego zapadłych pozwoliły na ustalenie, że oskarżony był wcześniej karany dwukrotnie za czyny z art. 178a § 1 kk, co miało wpływ na zakwalifikowanie jego zachowania jako wypełniające znamiona występku z art. 178a § 4 kk. Dowody te są jednoznaczne i ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości. Dowód z notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza policji miał znaczenie pomocnicze i służył do ustalenia okoliczności mniej istotnych w sprawie i pozytywnego zweryfikowania pozostałego materiału dowodowego.

W świetle poczynionych ustaleń nie może być żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w dniu 26 stycznia 2014 r. pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, przy czym wcześniej był dwukrotnie karany za czyn z art. 178a § 1 kk i art. 178a § 1 i 4 kk tym samym, wypełnił znamiona występku z art. 178a § 1 i 4 kk.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na uwadze wskazania z art. 53 kk i uwzględnił zarówno okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego. Okolicznością obciążającą oskarżonego jest to, że oskarżony popełnił w istocie identyczny czyn jak te, za które odpowiadał poprzednio, co jednoznacznie świadczy o jego niepoprawności. Okoliczności popełnienia czynu wskazują na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, wszak oskarżony kierował samochodem pod znacznym wpływem alkoholu przekraczając granicę warunkującą przestępczość tego zachowania ponad pięciokrotnie. Co więcej oskarżony prowadził duży samochód ciężarowy, w centrum W. i to w godzinach kiedy ruch jest znaczny. Także motywacja oskarżonego zasługuje na potępienie, gdyż nie miał on absolutnie żadnych racjonalnych powodów by prowadzić samochód, bo za takie nie można uznać chęci podstawienia auta do załadowania na dzień następny. Spośród wielu wariantów możliwych

zachowań oskarżony wybrał to najbardziej społecznie szkodliwe i sam prowadził samochód, mimo że tego dnia pił alkohol już od rana, początkowy jak się wyraził „coś mocniejszego”, a później piwa. W tej sytuacji oskarżony stanowił gigantyczne zagrożenie dla uczestników ruchu i szczęśliwie został unieruchomiony na skrzyżowaniu, zapewne wskutek własnego błędu, co zwróciło uwagę funkcjonariuszy policji, którzy przerwali podróż oskarżonego. Oskarżony popełniając po raz trzeci niemal takie same przestępstwo daje jednoznaczny wyraz lekceważenia porządku prawnego. Uprzednio wymierzone kary i środki karne okazały się całkowicie nieskuteczne, zatem konieczne było surowe potraktowanie oskarżonego. Co do oskarżonego wykluczone jest postawienie pozytywnej prognozy kryminologicznej i wobec jego przeszłych i obecnego zachowań konieczne jest odizolowanie go czasowe od społeczeństwa, gdyż jedynie to powstrzyma go od naruszania prawa. Okolicznością tylko nieznacznie łagodzącą jest przyznanie się oskarżonego do winy, wszak został on złapany na gorącym uczynku i jego zawinienie było i bez tego oczywiste. Wymierzając karę oskarżonemu Sąd nie brał pod uwagę oczywistych ujemnych następstw wynikających z orzeczenia, choć miał ich świadomość. Negatywne skutki kary pozbawienia wolności dla oskarżonego i jego bliskich są oczywistością, jednocześnie będąc zupełnie naturalną konsekwencją wyborów dokonywanych w przeszłości przez oskarżonego i jego własnych zawinionych zachowań. Z tych względów Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia uznając, że oskarżony w najmniejszym stopniu nie zasługuje na skorzystanie z tego dobrodziejstwa.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat uznając, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych, z uwagi na jego inklinację do czynienia tego w stanie nietrzeźwości, stanowić może istotne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Wyeliminowanie oskarżonego z ruchu na możliwie długi okres jest jedynym rozwiązaniem mogącym zapewnić uwolnienie od zagrożenia jakie oskarżony stwarza uczestnicząc w tym ruchu, tym bardziej, że oskarżony oświadczył, że „ma kłopotek” z alkoholem, choć jego postawa zdaje się wskazywać na niepełną świadomość co do skali tego „kłopotu”. Długi okres stosowania tego środka powinien skutecznie wpłynąć na oskarżonego jak i na świadomość prawną społeczeństwa.

Na podstawie art. 49 § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, mając na względzie powszechność przestępstw z art. 178a § 1 kk. Środek karny w postaci świadczenia pieniężnego pełni funkcję związaną z potrzebą kształtowania świadomości prawnej i w odniesieniu do czynu oskarżonego należy jego orzeczenie potraktować jako symboliczne naprawienie szkody. Beneficjent tego środka jest podmiotem działającym na rzecz ofiar przestępstw, a z uwagi na powszechność przestępstw popełnianych przez nietrzeźwych kierowców, ofiar tego typu występku jest znaczna liczba, toteż zasadne jest wymierzenie takiego środka karnego. Poza tym wymierzony środek stanowiący obciążenie finansowe dla oskarżonego ma na celu uświadomienie także, że naruszanie prawa nie popłaca.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd w punkcie IV dyspozycji wyroku zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, gdyż nie ma podstaw by oskarżonego od tych kosztów zwolnić skoro uzyskuje on znaczne i stałe dochody.